

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM ALTARIA.

XXXV. ÉVF. 1935. JANUÁR

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.
Jelen példány 20 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanenum nyomda r. t. Budapest.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI. CUJUS NON SUM DIGNUS.

ECCE PANIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS FLORUM

TARTALOM: *Mátrai Gyula dr.*: Mindent érted, Jézusom. — *Csaba M. Immaculata*: Vasárnap. — *Ó, szent titkos.* — *Oicsvay Géza*: Megszületett bennük a «kis Jézus». — *Központi*: Januárhavi imaszándékunk. — *Romoda Ödön dr.*: A megváltás ereklyéi. — *Német István*: Újévi levél. — Oltáregyesületi élet.

Mélyen tisztelt munkatársainak és olvasóinak áldásos, boldog új évet kívánunk. Hozzon az új év minél több reményteljesedést a lelkiekben és földiekben, égi és földi hazánknak legyünk minél nagyobb jogú polgárai nappól napra.

Őszinte tisztelettel
Az «Örökimádás» szerkesztője és kiadóhivatala.

A «Mocsoktalan házasság». Irta: *Dr. Közi-Horváth József*. Megjelent az Actio Catholica Országos Elnökségének megbízásából az «Ébresztő írások» sorozatában.

Egy 52 oldalas kis füzetke, amelynek minden sora leheli azt az emelkedett lelkületet és azt a némesen tisztánlátást, amely XI. Pius pápának Casti Connubii enciklikáját áthatja. Maga a szerző esztendő kitaró studiuma révén szinte szakértője lett ennek a témának s amit ebben a kis füzetben nyújt, nemcsak mondanivalójának gazdagságával, üdeségével, tömörségével és korszerűségével lép meg az olvasót, de kiváltképpen azzal, hogy annyira fordulatos, modern s a hétköznapi élet különféle vonatkozásait lépten-nyomon annyira szemelőtt tartja, mint azt maga a téma fontossága is megkívánja. Ez a füzet a Casti Connubiinak nem szó szerinti lefordítása, nem is tartalmi kivonatolása: ennél sokkal több. A Casti Connubii szellemének és elgondolásainak olyan módon való megérzéskítése, hogy az egyszerre lenyűgözi az olvasót s a legnagyobb problémának, a házasság válságának megoldását nem ilti el avult tanácsok propagálásával, hanem praktikus és megoldásra nagyon is megérett tervekkel és javaslatokkal áll elő.

Dr. Közi-Horváth József könyve legalább tíz példány rendelésénél egyenként 20 filléres áron kapható a *Kordánál* (Budapest, VIII., Mária-utca 42.), vagy a *Szent István-Társulat könyvesboltjában* (Budapest, IV., Kecskeméti-utca 2.). Ajánlatos, hogy minél szélesebb körben ismerjék, hogy a házasság tekintetében oly szomorúan grasszáló téves vélekedések özönébe tisztalátást és tiszta levegőt vihessen.

Szent István könyvek.

Korompai József dr.: Az örök élet érettségijén. Mint a szerző maga jelzi, «cirenai Simonként» akar művével szenvedő embertársai mellé állani és nekik a kereszthordozásban segíteni. «Az Istenben, harmonikusan megnyugvó szenvedésnek valóságos zsoltára ez a könyv.» A szerzője már nem él (a nyáron halt meg ez a buzgó, fiatal pap), de művén át sokaknak fog segíteni az életút fájdalmas, de legfontosabb szakaszán. Igen ajánljuk súlyos vagy hosszasan betegeskedők számára. Ára 2 P.

Dr. Harza Lajos: Jézuska élete. Novák S. szép színes képeivel. Főleg a gyermek Jézus példáját akarja olvasóinak szívébe vézni és akaratakat a Jézuska követésének megnyerni. A gyermeknevelés hatalmas és értékes segédeszköze *dr. Harzának* a könyve. Igen szép kiállításban, albumalakban ára 3 P 80 fill.

Mindent Érted, Jézusom!

AZ OLTÁREGYESÜLET hetvenötéves jubileumára készült a szentostyát ábrázoló Jézus-monogramos kis, fehérzománcos jelvénynek ez a körirata: *Mindent Érted, Jézusom!* Az új esztendő, az 1935-ös évszám köré is ezt a jelmondatot írjuk, amely nemcsak az Oltáregyesületnek, nemcsak az eucharisztikus gyermekszövetségnek, hanem minden vallásos egyesület eucharisztikus szakosztályának és általában minden katolikus hívőnek megfelel, aki az emberi élet célját érti, aki tudja, hogy nincs másképp üdv, csak «Per Dominum nostrum». Jézus Krisztus — a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Ő az egyetlen igaz, abszolút biztonsággal és teljes elégtétellel hatni tudó, közbenjáró Isten és az emberiség között. Mindenki az Ő végtelen érdemeibe öltözködik, annyira tökéletesen, amennyire ezt a lelke tisztasága, szentsége megengedi és amennyire az örök és felülmulhatlan közbenjárónak, az Úr Jézusnak megváltói és engesztelői akaratával egyesülni tud akarata. Nekünk az a programunk az 1935. évre, *hogy a lelki életünkből minden értéket az Úr Jézusnak végtelen engesztelő tevékenységébe hordjunk bele*, hogy ezáltal színt, patinát, igazi értéket kapjon és megjelenjék rajta az a monogram, mely nélkül Isten nem ismer reá, nem fogadja el övének, értéknek, engesztelésnek. Az Oltáregyesület fagjai nem tehetnek másképp, mint az összes szentek tették: Jézusért éltek, dolgoztak, fáradoztak. «Krisztusért járunk követségben», mondotta az apostol és Jézusért ontották véréüket a vértanúk, kiknek az utolsó fohásza ezt az áldott nevet sóhajtottá sokszor a legnagyobb kínok között és boldog mosollyal az arcán.

Nekünk sem sok, nekünk sem túlzás ez a «Mindent Érted, Jézusom!» Mi a szentek hivatását akarjuk folytatni, mi szentek akarunk lenni, mert másképp nem tudnánk méltóan megfelelni annak a hivatásnak, amelyre, mint az Oltáregyesület tagjai, vállalkoztunk.

Ez a vállalkozás feltételezi, hogy akarom állapotomnak, körülmé-

nyeimnek megfelelően Jézust követni. Lelkemet egyesíteni Istennel úgy, mint Ő tette; csak azzal a különbséggel, hogy én mindig a szentségi Jézuson keresztül tehetem. Ebben az egyesülésben a szeretet boldogságában, minden percben vagy legalább minden nap, de az oltáregyleti szentségimádáson és szentáldozásom napján feltétlenül mindig egyesülni kívánok az Úr Jézusnak azzal «az édeskönyves», engesztelő lelkével, amely engem is eltölt, feleml, az isteni Fölség trónja elé ragad és szeráfi hangokat gyújt bennem olyan mértékben, hogy csakugyan megtelik a lelkem fénnel, melegséggel, Istenért lelkesedő, igaz értelemben vett rajongással, mely a lélek ösztönének teljes diadalra jutása lesz, a jó Istent egyedül kereső és minden mást ennek alárendelő életforma.

Ó, bár ébredne minden oltáregyesületi tag ennek a hivatásnak tudatára! Bárcsak a kis jelvényre írt jelmondat ebben az évben át tudná járni az ország közel ezer Oltáregyesületének százezernyi tagját! Bárcsak ez a vezérelv érvényesülne azokban az áldozatokban és alamizsnákban, melyeket a szentségi Úr Jézusért vállaltak az oltáregyesületi tagok! Bárcsak minden oltáregyesületi tag elmondhatná szentségimádásáról, szentáldozásáról és évi adományáról, hogy «mindent» — amit tehettem — megtettem és odaadtam érted, Jézusom!

Legyen az új esztendő «Mindent Érted, Jézusom»-os világa a mi legfőbb aspirációnk, legtöbb örömünk forrása a földön és egykor — az égben is.

Mútra! Gyula dr.

V A S Á R N A P.

Ünnepi fény dereng az ébredő tájon,
Selyemszalag sühog hófehér ruhámon.
Kézbe veszem csattos, imádságos-könyvem,
Benső, mély áhítat üli meg a lelkem.
Kis virág szemében gyémántbarmat csillog
Imát fujdogál a szellő, merre járok.

Dalos madársereg dicshimnusz! énekel,
H csobogó patak véte versenyre kel.
H kis harang hangja, mintha másképp szólna,
E'hal a pásztorsíp, a világi nőta.
H csendre felligyel a végtelen azur.
Boruljatok térdre, ma ünnepel az Úr.

Ó, SZENT TITKOS...

Ó, szent titkos, dicsőséges pillanat,
Mikor Istent emberi szív befogad.
Bímul az ég, reszket a föld ilyenkor,
Útv, hozsanna két remegve az ajkon.

Istenséggel egyesülni hogy lehet?
Nem éri fel az emberi képzelet.
De megérzi tiszta szív és szeretet,
H az Ursten ilyen nagyon szeretett.

Csaba M. Immaculata.

Megszületett bennünk a „kis Jézus“!

Irta: *Olcsvay Géza.*

RISZTUSNAK, a mi Urunk földi élettörténetének két kiemelkedő «ünnepi» mozzanata van: a *születése* és a *feltámadása*. Születése által a gyarló világra «zúdult» az Igéret megvalósulása, feltámadása által a gyarló emberiségre «nehezedett» az Igéret feltételekhez kötött beteljesedése!

Harminchárom éven át csak az égiek és a betlehemi kis család számára volt visszhangszerűen nevezetes ez a «szent» születési évforduló.

Az azóta eltelt 1900 év alatt ilyenkor azok, akik szeretik és követik: *illetődötten*; azok, akik neheztelnek: *reménykedőn*, «megbocsátón»; azok, akik még nem ismerik, vagy félreismerik: *pedzőn*, *ámulón* emlékeznek rá...

De nemcsak az emberek, hanem erre a «szent napra», melyen Urunk, a názáreti kis Jézus életmozzanatainak felidézése által, szinte szelíd erőszakkal akar évről-évre újra «születni» bennünk, e csodálatos égi közvetítés, égi közeledés, égi jeladás preludiumának varázslata alatt maga a Természet is átváltozik. A láthatatlan szeráfok kedves sugdosással ezüsthényű hőpelyheket hullatnak alá, hogy csillogó fehér tisztasággal kössék össze a Földet az Éggel!... Hópihe hull a ritmustalan formájú, merev fagallyakra, az otromba küllemű és színű göröngyös földekre, a rideg tónusú házak tetejére, a kemény hajlású utak hátára, a feketeruhás örvendő, a kopott, a szorultöklű emberekre; mindenre és mindazokra, akiknek és amiknek nem jut hely ilyenkor valahol «benn»; akiknek ilyenkor nem jut családi meleg, karácsonyi szeretet, mert sorsaverteségüknek hasonlítania kell a menekülés közben született, hajléktalan kis Jézuséhoz...

Krisztus egykori születésének varázslatos kegyelmét felidézve, önmagába édesgetve, szorongva száll alá ilyenkor az Égből s szegődik menten a megpróbáltat, a bűnösök, a behavazottak mellé, akik ebből a fenséges találkozásból csak annyit hallanak, hogy itt is, ott is megszólalnak a harangok; csak annyit éreznek, hogy «jó» nekik most az utcán lenni, menni; az iménti dühtől, irigységtől, keseredettségtől távolodni; ökölboszorult kezüket pírulva egymásra simítani, a viszontagságtól ráncos arcuk felderülését csodálni, a házak ablakaiból kicsillanó karácsonyfákra rámosolyogni; senkitől semmit el nem vágyani, a békés nincstelenség rejtélyes erejű varázslatát felismerve csak adni, adni; csendesnek, megnyugvónak lenni, nem vádolni; mellet verni, égre nézni, a lélek celláját kisépenni; egészen feloldódni; a látszólagos igazságtalanságot, az uralgó nemi-igát, a lelki és testi nyomort, a gyűlöletet, a bosszút, meg az önzést mind-mind feloldani...

Lassan, halkán elhallszik a láthatatlan mosolyú szeráfok suttogása s a karácsonyi varázslatnak csak a visszhangja marad a megpróbáltat, a

bűnhődők, a behavazottak mellett, akik tovább mennek, de már mosolyogva, biztossággal, biztonságban, háttal a mást-vádolásnak . . .

Végbement bennük a mi Urunk Jézus Krisztus születése — «lélek» szerint! . . .

* * *

Hull, hull a hó. A Föld vakító tisztasággal van összekötve az Éggel . . .

Az Úr maga köré gyűjti a szelídmosolyú, tettekre kész szeráfokat; szétoztja, felerősíti, megáldja és elküldi őket a szélrózsa minden irányába, hogy neve említése által üdvözöljék a Neki háttal állókat, az ingadozókat, a benne bízókat és építő, szépítő, melengető szeretettel egymagában indul el az átkozódók, az egykedvűek, a kétségbeesettek millióihoz . . .

Az égi követek és meghatalmazottak mindegyike ölbevesz egy-egy akkord haranghangot s a zárt ajtókon, a zárt ablakokon, a vékony és vastag falakon át besuhannak — ki ide, ki oda — a szentéji varázslattól nyugtalan pinceodukba épűgy, mint a paloták ünnepi szobájába, a meghatottan, a bővölten sürgő-mozgó családokhoz . . . Bent felerősítik, a szívek köré terelik a haranghangokat, hogy ezen a «szent» estén a szűzi szívek is, a sebzettek is égi szeretettel töltekezzenek be . . . Mindenkit, az írástudót épűgy, mint az írástudatlant — akarva, nem akarva — belekapcsolják a «szent» születés hozsannás misztériumának megújítható atmoszférájába, hogy a «szent» születés fenséges volta legalább erre a «szent» estére — gyermekben épűgy, mint felnőttben — mindent, mindent elhomályosítson s a «minden» helyét szelid erőszakkal mutatóul, figyelmeztetőül, izelítőül égi szeretettel töltsse be!

Ezen a «szent» estén nem e világból való ajándékozási hév gyötri az ünnepi ékességben pompázó hétköznapi felnőtt lelkét; ezen a «szent» estén mindenkit megfojtogat az elmulasztott megbocsátások sokadalma; meg-megszorongat az életösszeadás, a számotadás, az elhalt apák, anyák és gyermekek megfellebbezhetetlen szétválaszthatatlanságának életokoló láncszemszerűsége; ezen a «szent» estén még azok is átérzik a családi kötelék szentségi voltát, égi származását, akik megtagadták, akik lerombolták, akik nem ismerik még sorsszerű varázslatát, akik még nem találkoztak Jézus által *Krisztussal* — a családban! . . . Ezen a «szent» estén mindenki odavágyik, minden felnőttnek ott kell lennie, ahová az Atya rendelte; ezen a «szent» estén bárki csak az övéi között érezheti valóban «Ember»-nek magát!

Ezen a «szent» estén minden családban csoda történik! Legyőzetik a Test, az Ész; a Szív megadja magát, a Lélek feléled és az arcon át, a szemeken át szomjasan «vonzani» kezdik egymást. Gyermekek a felnőttet, felnőtt a gyermeket és együttvéve a mindent betöltő Szeretetet, magát az *Istent!* . . .

Ezen a «szent» estén csak egymás mellett érzik «jól» magukat a családbéliek; ezen a «szent» estén eltűnnek a társadalmi, a nemzeti és a nemzetközi kapcsolatok, mert a legkisebb, a legtökéletesebb, a legemberibb egység: a *Család* áll szív a szív mellett, Teremtője és Bírója előtt...

Ezen a «szent» estén az «anyák» és «apák» feledik önmagukat; felejtethetetlen meggondolatlansággal, telhetetlenséggel csüngnek az égő gyertyás karácsonyfa előtt büvöltten álló, ajándékokat szemlélő gyermekeik anyagi boldogságán. Érzik, hogy életük a hibák mauzóleuma; érzik, hogy minden gyermekük: *valaki*, titokzatos hatalom, «kezdő» és «végző», akinek csak lelki fény, csak lelki pompa, csak lelki öröm jár, akinek mi köze sincs a felnőttek egyéni bánatához... A jászól előtt gyönyörködőkben nem «gyermeket» látnak, minden, ami «gyermek» elhomályosul rajtuk, maradnak azok, akik születéskor lettek: *Istenáldások!*...

Csodálatos fogadkozás, lavinaszerű szolgálási vágy, mérhetetlen áldozatkészség, a kiválasztottság boldogsága ömli el váratlanul szánombánomos lelküket...

Végbement bennük a mi Urunk Jézus Krisztus születése — «lélek» szerint!...

* * *

Ezen a «szent» estén a legkisebbek, mint a szelidlelkű «kis Jézus» vendégei állnak a gyertyák fényében pompázó legszerényebb ajándék előtt is. Testükön átsugárzik fénylő fényű lelkük; tekintetük lelkendezve hatol át mindenkin és nyomán édes béke, bájos biztatás marad... A legkisebbek előtt megelevenedik a faragott kis Jézus, mert tisztaságuk rokon a betlehemi Kisdédével. Ez a kiváltságos kegyelem észrevételi velük az «anyát», az «apát», mint «felnőtteket»; ez a kegyelem láttatja meg velük a felnőttek önzetlen ünnepi gondoskodását és ébreszt hálát bennük, irántuk. Ezen a «szent» estén bármit is vesznek kézbe, bármire is néznek a legkisebbek, az Úr nagy öröme, mindenben csak az «anyával» és az «apával» találkoznak...

Végbement bennük a mi Urunk Jézus Krisztus születése — «lélek» szerint!...

* * *

Kinn már nem hull a hópihe, de minden tiszta, fehér; *benn* mindenki boldog, melengető szeretettel eltelt. A szelidmosolyú szeráfok visszavonulnak, künn összesúgnak és kórusban visszauttognak a Földre...

... *Gyerekek! Gyerekek! Szeressétek és kövessétek a betlehemi «kis Jézust», hogy idővel a Szeretet Krisztusa válhasson bennetek Belőle!*...

... *Felnőttek! Felnőttek! Szeressétek, kövessétek és közeledjétek Krisztushoz, akinek hatalma nagyon minden potemkin-vágy és csillogás felett... Ne jéjétek... A «szent» születés éjjelén forduljatok el a Testtől, vegyétek fel a legékesebb lélekruhátokat s a «kis Jézus» nagy tisztasága útbajt benneteket és nem*

maradtok lelki élmény, lelki vigasz nélkül. Ez a találkozás, mégha vétkeztek is, örökké eszetekbe fog jutni, mert a nagy Krisztus vágya teljesedett be: megszületett bennetek a «kis Jézus», aki a legtökéletesebb emberi példa volt, aki a legbiztosabb Út, aki kikerülhetetlen lépcsőfok az Atyához!... Adassék általatok dicsőség az Istennek, mert csak így adatik maradandó béke és Földön az embereknek!...

Januárhavi imaszándékunk.

Mélylelkűbb engesztelés.

Az Oltáregyesület nemcsak új tagokat kíván a szentségi Jézus köré térdeltetni, hanem igen vágyódik tagjainak tökéletesedése után is. Minél méltóbb lelkiség, minél igazibb akarás irányítja az oltáregyesületi tagot hivatása teljesítésében, annál méltóbb lesz az eredmény: olyan lesz az oltáregyesületi tagok engesztelése, mint a mélyből feltörő gyógyforrás vize, meleg és tiszta, erőt és gyógyulást hozó. Ilyen engesztelésre van szükség! A mostani felületes és kapkodó életstílus mellett nagyon kell törekedniök az oltáregyesületi tagoknak erre a mélylelkűbb megnyilatkozásra. A törekvés eszközei az elmélkedés és az imádság.

Elmélikedés közben különösen fel szokott lánfolni a lélek tüze. Hatása alatt a lélek mélységei nyílnak meg és melegen, tisztán tör elő a szeretet, mely nemcsak arra elég, hogy olyan erővel töltse meg a lelket, hogy győzelemre vigye a saját gyarlóságai fölött, hanem vágyat, lendületet kap a lélek tőle arra is, hogy felvegye a harcot a bűn ellen, mintegy megállítsa az emberek részéről a szentség ház felé megindított bűnfolyamatot azzal, hogy a szeretet önfeláldozásának tiszta tüzevel párává foszlatja nedvét és felégeti minden szennyét.

Az ilyen elmélkedő lelkek tudnak azután igazán imádkozni is azért, hogy minél több oltáregyesületi tag lelkében fakadjon ilyen mélyről az az engesztelés, melyet szentségimádásukban és szentáldozásukban a szentségi Úr Jézus elé visznek. Az ilyen oltáregyesületi tagok valóban erős serege lesznek az Úr egyházának és sokat tehetnek a katolikus tevékenység tág terén, melyre fegyverbe szólít az «Akció Katolika» keresztül minden katolikust a Szentatyá.

A betlehemi jászoly titkát hozzuk kapcsolatba a legfelségesebb Oltáriszentség örök «Betlehem»-et nyújtó s a szeretetet a maga csendjében talán még hangosabban hirdető misztériumával s oly nagyon buzgón tudunk majd imádkozni azért a tökéletesebb, mélyebb lelkületért, mely egyrészt bennünket olyan boldoggá tesz, másrészt egyedül képes kellő és méltó engesztelést nyújtani a legméltóságosabb Oltáriszentségben közöttünk lakozó, annyiszor megbántott és sokszor olyan méltatlanul elhanyagolt isteni Fölségnek. Imádkozzunk ezért buzgón — Testvérek!

* * *

Az Oltáregyesület tagjai január folyamán a következő napokon nyervehetnek teljes búcsút: január 3-án és 4-én, egy tetszésszerinti napon, a havi összejövetel napján, a havi imádási óra napján.

Engesztelő kilencedünk az Örökimádás-templomban az idén december 29-én kezdődik és január 6-án este ér véget. Aki legalább öt szentbeszédet részt vesz, engesztelő szentáldozást végez és a Szentatya szándékára imádkozik, teljes bűcsüt nyerhet.

A megváltás ereklyéi.

Ereklyék a Szent Péter-templomban.

Nemcsak Rómának, hanem az egész világnak legnagyobb és legszebb temploma a Szent Péter-templom. Az építkezés rendkívülisége és hason-

Részlet a jubiláris kiállításunkból.

lithatatlan nagyszerűsége magával ragadja a szemlélőt; itt érti meg igazán az ember a katolicizmusnak az egész világot átfogó egységét. A templom főoltára alatt nyugszanak Szent Péter apostol földi maradványai, Ő a «köszikla», akire a Megváltó építette anyaszentegyházát.

A templom igen gazdag szent ereklyékben, melyek Krisztus Urunk kinszenvedéséből maradtak reánk. Már II. Jusztin császár (565—578) és felesége, Zsófia a régi Szent Péter-bazilikának egy értékes ereklyetartót adományoztak, mely egy nagy darabot tartalmazott a szentkereszt fájából.

Ez az egyedüli emlék, mely az ókori bazilikából reánk maradt. Az 1527-ben Rómát pusztító háborúban ezt az ereklyét is elrabolták, azonban később sikerült azt visszaszerezni. Ez a VI. századból származó ereklyetartó kereszt, mely a bizánci ötvösművészetnek remeke, minden év nagypéntekjén a hívek tiszteletére lesz kiállítva.

Nevezetes ereklye ugyanitt Veronika kendője. A hagyomány azt tartja, hogy a kereszttúton egy jámbor asszony kendőjét nyujtotta a Megváltónak, aki miután véres arcát megtörölte vele, arcának vonásai bele-rajzolódtak a kendőbe. Ezen ereklyéről már a X. században megemlékezik egy András nevű szerzetes az általa írt krónikában. Tudomásunk van arra vonatkozólag, hogy Veronika kendőjét a VIII. században VII. János pápa kápolnájában őrizték. A kendőről igen sok másolat készült, melyek mintául szolgálnak az ú. n. Veronika-festőknek, akik a selyemre festett képeket emlék gyanánt árusítják a római zarándokoknak. A köztiszteltben álló Veronika kendőjét most arany fedőlemez borítja, amely megvédeni szolgálja a drága ereklyét, jöllehet az időnek mindent elmállasztó ereje erősen meglátszik rajta.

Kiváló ereklye még a szent lándzsa, mellyel Longinus, a később megtért és megkeresztelkedett, majd szentté is avatott római katona a kereszten függő Krisztusnak szívét átszúrta. A lándzsát valószínűleg egyik jeruzsálemi templomban őrizték és a Szentföldnek a törökök által történt elfoglalása alkalmával ez is az ellenség birtokába került. A keresztesháborúk idején a lándzsa már nincsen Jeruzsálemben. A lándzsát később Bajazid szultán 1492-ben ajándékképpen VIII. Ince pápának küldte és így ismét a keresztények birtokába került.

Szent István könyvek.

Dr. Hóka Imre: Ünnepi harangszó. Szentbeszédék az egyházi év ünnepnapjaira. Új, modern nyelven, az akaratra ébresztően és bátorítóan ható lelkesedéssel hirdeti az új katolikus élet kedvelt szónoka e könyvében is az evangéliumot. Lelki olvasmányoknak és szónoki anyagnak egyaránt kitűnő e 252 lapú könyv. Ára 3 P 20 fill. Ajánljuk olvasóinknak.

Dr. Kalmár Gusztáv: Négy világrész földje és népei. A Szent István Könyvek sorozatában 116. számmal jelent meg. Ázsia, Afrika, Amerika és Ausztrália történeti-etnografiai és politikai földrajza, mely igen fontos hivatást tölt be főleg a misszióstevékenység szempontjából. Ára 4 P 80 fill. (244. lap.) Ajánljuk a nagy perspektívát szerető katolikusoknak!

Szalay Jeromos: A katolikus gondolat útja az újkori Franciaországban. Szent István Könyvek 117. sz. 228 lap terjedelmű könyv a XIX. és XX. század francia irodalmában állandóan szereplő vallásos eszmének küzdelmes, térítő működéséről ír. Ára 4 P 20 fill. Világnézeti mű, mely alkotó, gondolkodó elméknek való.

✧ Újévi levél ✧

DRÁGA, jó lélek! Néhány irányító gondolatot kértél tőlem az újévre. Szívesen rendelkezésedre állok. Ismerem áldott, jó lelkedet, annak szükségletét, azért jöjj velem az eucharisztikus jászol elé, ott megtalálunk mindent, amire lelki életünkben szükségünk van. Gondold el, hogy most a betlehemi jászol előtt térdelünk. Előttünk az isteni Kisdéd, ránk tapad gyermeki tekintete; mellette a drága Szüzanya, körben az egyszerű pásztorok. No most engedjük, hogy hasson ránk ez a kegyelmi jelenet. Igya be lelkünk az itt ránk áradó fényt, meleget és erőt.

Először is ránk néz az isteni Gyermekek. S hogyan néz? Ahogy a kicsi gyermekek szoktak: ártatlanul, békésen, kedvesen. Láttál már kicsi cseppséget nézni? Meg se rebbenik szempillája, csak rántapad édes könnyedséggel, mint a derült, felhőtlen égbolt. A gyermek ártatlanul néz és másokat is ártatlannak lát. A kicsi gyermek ártatlan, neki nincsen vétke s nem tudja, hogy van bűn a világon, vagy hogy mások vétkezni is tudnak. Látod, ez a gondolat nagyon kedvessé teszi számunkra az édes Jézust. — Igaz ugyan, hogy a kis Jézuskában az Isten lát és néz engem és nincs előtte semmi elrejtve bennem. Mégis oly jó, vigasztaló és megnyugtató az a tudat, hogy az egész életemen átlátó Isten a kicsi gyermek, az édes Jézuska ártatlan szemével néz engem. Itt megvalósulva látom, hogy a jó Isten tud teljesen megbocsátani; nem akarja multamban látni a már megbánt, jóvátett vétkeket, nem akad meg szeme lelkem sebhelyein, forradásain. A jó Isten az édes Jézuska ártatlan szemével tekint ránk s csak azt látja, hogy most szeretem, hogy most rajta csüngök, hogy egészen az övé vagyok, a tegnapi hűtlenségre nem emlékszik. Ó, minő boldogság ez a hit! S így kell gondolkoznom, mert ez az igazság. Ártatlan Jézuskám, nézz csak rám azzal a kedves gyermeki szemmel, tapadj rám azzal az ártatlan kisdedi tekintettel, mely engem is jónak lát, mely tőlem se fél, hanem inkább bízik bennem, hozzám kívánczik, rám mosolyog, felém tárja aranyos kacsóit, hogy keblemre szorítsam és enyém legyen.

Ó, de jó, hogy van ilyen földi mennyországunk! Hogy elcsitul zaklatott lelkünk! Minő isteni béke száll meg! Minő édes lesz az élet, mert édes az Isten! Szeretném belekialtani a világba: emberek, kik futtok önmagatoktól, mert nem mertek Istenre gondolni, jöjjetek ide! A kis Jézuska gyermeki tekintete, szemrehányást nem ismerő, ártatlan szeme visszaadja bizalmatokat és lelketek békéjét, hogy tudjatok ti is élni és szeretni. — Itt is átrezeg szívünkön a bánat, sőt tán jobban, mint máskor, de aztán az isteni Kisdéd édes mosolya olyan feloldozást ad, mely teljesen meggyőz, hogy Isten megbocsátott, sőt még emlékéit is törölte vétkeimnek.

De jó ez az ártatlanság, ez a második, ez a visszasírt ártatlanság

tudata! A Gyermek-Jézus ártatlan szemefénye ez rajtunk, melytől újra és újjászülettünk, ismét gyermekek lettünk s a gyermek örömet, boldogságát élvezzük. — Jézusom, de jó így megkezdeni az új évet! Így, a múlt fájó és bántó emlékeitől megtisztultan; így, az új élet kedvével és bizalmával; így, a Te ártatlan szemed gyermeki mosolygó, vonzó, vezérlő csillagfényével.

Jóságos Istenünk nemcsak a multunkat, hanem a jövőnket is a kis Jézuska gyermeki szemével nézi. Az isteni Kisdéd itt a jászolban csupa szegénység, csupa nélkülözés, merő tehetetlenség. Kiáltó hiány és szükség. Ez a Gyermek szó nélkül is azt kiáltja: Atyám, gondviselő kell nekem! S a mennyei Atya megérti ezt a szót, hisz egyszülött Fiának hangja. De a jászol mellett ott térdelek én is... a fogadott gyermek, az Isteni Kisdéd kicsi, gyámoltalan testvére, tele én is hiánnyal és szükséggel, ajkamon ugyanazon kéréssel: Atyám, légy nekem is gondviselőm! Mily könnyű a Gyermek-Jézussal egyesülten bízni Istenben és nyugodtan ráhagyatkozni a Gondviselésre. Így indulok az újévnek. A kis Jézuska nyugalomával bízom sorsomat, életemet, jövőmet Istenemre és leteszem magamat mennyei Atyám kezébe. — Ha majd nehéz lesz itt-ott a bizalom, Jézusom, tekints rám az eucharisztikus jászolból aranyos gyermeki szemeddel és tudok bízni újra!

A jászol mellett térdel az áldott Szűzanya is. Tőle is akarok egy gondolatot kérni az új évre. — Édes, jó Szűzanya, mondd csak, mit éreztél, mikor először fektetted isteni Gyermekedet jászolba, szalmára? Nem jaldult fel hited, nem szisszent fel imádó hódolatod, nem szorult össze anyai szíved, hogy megbántod Őt. Barlang, szalma, jászol állatnak való hely, s Te ide helyezted az ég és föld Urát, mikor gyermeked lesz. Első boldog csókod után szalmára teszed, puha édesanyai karodból kemény jászolba teszed Jézusunkat. S Te nem sírsz, nem nyugtalankodol. Ó, minő gyermeki a Te hited, áldott Szűzanyánk. Te megérted a nekünk érthetlent, hogy Isten útjain gyermeki szívvel, édes megadással kell járni. Ez a gyermeki hit nem tesz összehasonlítást, nem gondol a paloták bársonyára, nem lesz keserű a jelennek szegénységétől. Ugy veszi az életet, ahogy jön. Otthon van mindenütt, mert mindent az atyai kézből fogad. Ezért nyugodt a lelke és csupa béke az élete. Tudja imádni, szeretni, élvezni a szegény keretben is neki szóló, hozzá leszálló nagy isteni kegyelmet, áldott gyermekét, az Ur Jézust. — Megjegyzem magamnak, gyermeki hittel igazodom el az élet útján, azért gyermeki hittel indulok Szűzanyám mellett az új évnek.

A szegény pásztoroktól is kérek valamit útra. Ugyan mit adhatnak? Szegénységből van elég! S én mégis a szegénységükből kérek, mert ez a szegénység gazdag és boldog szegénység: tudott adni Istennek. Áldott

Jézusunk hova szálltál, mily helyre, a szegénységnek mily szakadékába rejtőztél, hogy még a legszegényebb pásztornép is gazdagabb lett nálad! Most ő ad neked szállást. Ő fogad be hajléktalan hajlékába, a szegény barlangba. Kinek legkedvesebb a sajátja, csak fillér a vagyona, azt keresed fel és kéred tőle a fillért, keresed azt a lelket, mely a fillért is meg tudja osztani veled. Ezt a csekélységet láttad és fogadtad a pásztorok tanyáján. Boldog voltál náluk, mert szívesen láttak és mindenüket megosztották veled. Jézusunk szegényebb lettél a szegénynél, mert akarod, hogy adhassunk neked. Boldog szegénységünk, te vagy a mi kincsünk. Gyermekdadogásunk ne ijesszen többé. Gyarló kicsiségünk ne nyugtalanítson. Ki a fillérben is nagy értéket lát, annak merünk adni, annak nem élünk hiába az új esztendőben. Áldott kis királyom, neked termi lelkem minden gondolatát és minden virágát.

Drága Lélek, kegyelemben gazdag, boldog új évet kérjünk egymásnak.

Német István.

OLTÁREGYESÜLETI ÉLET.

Választmányi ülés a központban az új munkaévben (mely különben mindig októberben kezdődik) a közbeeső kiállítás és jubiláris ünnepségek miatt csak dec. 10-én volt. Részt vett a gyűlésen a *kegyelmes elnökhasszony* és a választmányi régi tagjain kívül először jelent meg *gróf Zichy Pálné* új választmányi tag, akit a gyűlést vezető *dr. Mézsáros János* prelátus, országos igazgató üdvözölt. Megnyitójában megemlékezett az Oltáregyesület őszi eucharisztikus díszgyűléséről és a hetvenöt éves jubileum ünnepségeiről, amelyeken azt hiszi, jól szolgált a Központ a legfőlségesebb Oltáriszentség szent ügyét az eucharisztikus advent szentpontjából is, melyért most a jubileum után fokozott mértékben kell dolgoznunk.

Majd özv. *bárá Benz Ottóné* tragikus haláláról emlékezett meg. «Benz Csáky Ilona» néven irogatott az özvegy báróné az Örökimádásba. Írásai mindig szép lelkének parfümjétől voltak kellemesek; az Eucha-

risztiaért mindig a legigazibb szeretettel lelkesedett nemcsak ezekben az írásokban, hanem a legfőbb boldogsága volt az, hogy a legfőlségesebb Oltáriszentséget kastélyának házi kápolnájában őrizhette és imádhatta. Házanépét odavitte az Úr Jézus elé mindennap esti imára is. Éppen az első kongregációs összejövetelre akart hozzánk jönni, amikor a villanyos halálra gázolta őt. Majd azután *Glatz Gézánéról* emlékezett meg, aki a józsefvárosi Oltáregyesületben fejtett ki igen áldásos tevékenységet. Mindkét kedves lélekért együttesen imádkozott a választmány.

Az országos igazgató bejelenti a választmánynak, hogy a *győri egyházmegyének* oltáregyesületeit a megyéspüspök úr egyesíteni akarja a Központtal s azért annak módozataira a Központtól előterjesztést kért. Az előterjesztést a választmányi ülésből tesszük meg Öccellen-cijának.

Örömmel jelenti továbbá, hogy

Székesfehérvárott a «*püspökatyá*» oltáregyesületi napot rendezett, melyre összesereglett az egyházmegye legtöbb Oltáregyesületének a képviselője. Tele volt a székesegyház az oltáregyleti tagokkal, amikor a megyéspüspök úr megjelent, hogy szentséges misét mondjon és megáldoztassa az Oltáregyesület tagjait. A szentmise után gyűlés volt a Szent István-kultúrház nagytermében, melyen a püspökatyá az Oltáregyesület egyházmegyei történetét ismertette. Örömmel hallották az egybegyűltek, hogy tulajdonképpen már az országos központi megmozdulás előtt is volt Fehérvárott oltárszentségi egyesület. — A gyűlésen *dr. Kerner István* pápai kamarás, spirituális arról beszélt, mit kapunk az Úr Jézustól a legfölségesebb Oltárszentségben, utána *dr. Mátrai Gyula* közp. ügyv. ig. pedig arról, hogy mit adjunk a szentségi Jézusnak az Oltáregyesületben. A beszédek után a megyefőpásztor határozatként mondotta ki, hogy a legfölségesebb Oltárszentségnek azt a kultuszát, melyet az Oltáregyesület gyakorol, az egész egyházmegyében akarja és az Akciókatolika az Oltáregyesület eucharisztikus szellemétől vár kitűnő aktív munkásokat a mai kor munkaterére. — Ezután özv. *dr. Schlauch Géza* né a budapest-belvárosi Oltáregyesület ügyvezető elnöknője olvasott fel — nagy sikert aratva — arról, hogy mit tehet az Oltáregyesület a plébánián. — A gyűlés után a résztvevők megtekintették az Oltáregyesületnek ugyancsak a kultúrházban rendezett kiállítását, mely a leggyönyörűbb darabokat mutatta be az egyházmegye területén, főleg a kegyurasági templomokban található egyházi ruhákból. Délután még külön is összehívta a püspökatyá a megjelent papságot, hogy újra lel-

kükre kösse az Oltáregyesület ügyét. A püspök úrnak *Scheirich* prelátus oltáregyleti egyházmegyei igazgató és *dr. Molnár* spirituális, oe. főtitkár segédkeztek a szép nap előkészítésében. Délután a székesegyházban a püspök úr által személyesen vezetett szentóra zárta be a szép napot, amelynek — hisszük — szép folytatása lesz a székesfehérvári egyházmegyében az oltáregyesületek fölvirágzása és buzgó apostoli munkája.

A választmány örömmel vette tudomásul a *váci* és *veszprémi* oltáregyesületi egyházmegyei igazgatók köszönőlevelét, nemkülönben a *kalocsai, miskolci, soproni* oltáregyesületek és az *Orsz. Kat. Nőszövetség* jubileumi üdvözlését.

Beszámoló. Bemutatta ezután a pápai, *veszprémi, szőlőligeti, szentimrevárosi, nagykanizsai, bábolnappusztai, városmajori, szegedi* oltáregyesületek beszámolóit, melyek örvendetes képet nyújtanak a nevezett oltáregyesületek buzgó életéről.

Új oltáregyesületek alakultak Budapesten a Szent Domonkos-rendi plébánián (ezzel Bpest valamennyi egyházközségében megvalósult az oltáregyesület megalakulása), *Pusztadoboson* 113 taggal, *Borsodnádason* a *nemezgyárban* 155 taggal, *Alsóbereckin* 53 taggal, *Tófejlorántházán* és *Baktóttősen* 53 taggal, *Szödön* 108 taggal és *Ostffyasszonyfán*.

Oltáregyleti napok, illetve triduumok tartására kértük körlevélben az oltáregyesületeket. Ilyenek tartásáról jelentés jött *Nemesböd* és *Piliszentlélekről* és ugyancsak e napok megtartásáról tanuskodik a sok más helyről beérkezett adomány is.

Új elnöknők. Az Oltáregyesület központi választmánya tudomásul veszi, hogy a Bpest-Tripoliszban *dr. Perényi Lászlóné*, a Lőportárdülön pedig *dr. Pápay Jánosné* úrnő

vette át az oltáregyesületi elnöknői tisztet. Az új elnöknöket szeretettel köszönti és munkájukra a szentségi Jézus áldását kéri.

Örgróf Pallavicini Edéné ünnep-lése. Amikor a választmányi ülés tárgysorozatának végére ért, az országos igazgató a mély tisztelet és nagybecsülés mellett, a szeretet őszinte hangján köszöntötte a kegyelmes elnökösszont azon alkalmából, hogy immár 35 éve áll az Oltáregyesület élén, mint elnöknő. A Mária Reparatrix Társaság lelki-csokra Őszentségének sajátkezü (a legkritkább a mostani pápánál) aláírásával ellátott pápai áldásos fényképe, melyet titokban szereztek meg és most adtak át az ünnepeltnek, kedves meglepetések voltak a kegyelmes asszony számára és látható örömet szereztek neki, ami viszont igen nagy meglepedésére szolgált az oltáregyesületi Központnak, mely tudja, hogy mit köszönhet a folytonos aktivitásban eltöltött, a szentségi Jézus dicsőségét szolgáló 35 éves elnöknői működésnek.

Ezután özv. dr. Kiss Aladárné alelnöknő 40 éves alelnöknői jubileumáról emlékezett meg az országos igazgató, szintén a legőszintébb elismerés hangján. Özv. dr. Kiss Aladárné különösen abban az időben — míg a központi ház nem volt — fejtett ki igen munkás tevékenységet az Oltáregyesületben, de később is mindig mindenben jó példával járt elől az oltáregyesületi tagok előtt. Bár távol kénytelen lenni, — egészségi okokból — szeretettel köszöntjük őt is és postán küldjük el neki a pápai áldást.

Köszönőlevelek mindenünnen nagy számmal érkeznek a Központba, amelyek a «legmélyebb háláról», a jótétemények «könnyes szemekkel» való átvételéről, a szentségi Úr Jézus iránt a szívekben újra-éledő szeretetről, «buzgó oltáregyesületi tevékenység» ígérteréről, az «eucharisztikus gyermekszövetség» megalakításának, az «Örökimádás» folyóirat terjesztésének ígérterével vannak tele és igen nagy örömet szereztek a Központnak.

A Szent István-Társulat (Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28.) karácsonyi könyvei.

A jó olvasmány a legjobb lelki táplálék. Lehet tisztán lelki életre nevelő, lehet ismeretterjesztő vagy csupán esztétikum, mindig hasznára van a léleknek is, mely nemcsak a lelki élettel, de — ha igazán katolikus — minden funkciójával a jó Istenhez tud emelkedni. A *Szent István-Társulat karácsonyi könyvei értékes tartalmukkal, praktikus korszerűségükkel, minden igényt szemmel tartó változatosságukkal, tiszta katolikus levegőjükkel és pompás, vonzóan kedves kiállításukkal megérdemlik a legnagyobb elismerést és pártolást.* Egy pár szót néhányról!

Dr. Tóth Kálmán: Az evangéliumok látszólagos ellenmondásai. Bibli-kus apologetikus tanulmánya a nagynevű szerzőnek. Amikor a Szentírás oly széles rétegekben terjedt el a Szent István-Társulat új kiadása révén, alig lehet praktikusabb témájú könyvet írni és kiadni. Nagyalakú, 168 lap terjedelmű könyv ára fűzve 4 P 20 fill. Öntudatos katolikus vezetőszerpre hivatott emberek vegyék meg!

P. J. Drinck. O. M. I.-Gálos: Szabadságot, munkát, kenyeret! Ugyancsak aktuális problémát, a szociális kérdést tárgyalja éleslátású

szakszerűséggel és elindulást sürgető bátorsággal s egyszersmind a «*Quadragesimo anno*» fénye melletti biztos útmutatással. A 200 lapnyi mű ára 3 P 20 fill. Különösen katolikus egyesületi előadóknak nélkülözhetetlen a mai korban.

Nagysólymosi József: A lengyel irodalom. Szent István Könyvek 115. sz. Allandóan hallunk lengyel-magyar barátságról és kultúrkapcsolatokról, melyek szempontjából föltétlen aktuális ez a könyv művelt katolikusainknál. Ára 2 P 60 fill.

Sigrid Undset-Aradi Zsolt: Merici Szent Angela. A kitűnő írónő ezzel a könyvével azt a vádat akarja megcáfolni, hogy az Egyház nem engedi érvényesülni a nőt. Merici Szent Angelában az orsolyiták alapítójának életében adja a döntő cáfolatot. Rendkívül érdekes, finomtollú fordítással készült mű. 52 lap. Füzve 1 P 60 fill.

M. Schmidmayr-Szemerjay Kovács Dénesné: Gyermek a szentség útján. X. Pius híres szavainak, a «lesznek majd szent gyermek»-nek igazolása annak a 20 — köztük egy magyar — gyermeknek az élettörténetével, akik korán kapcsolódtak be az igazi élet forrásának éltető áramkörébe. Ifjúságnak való 154 lapú könyv. Ára díszkötésben 3 P 40 fill.

Pogor Ödön: Az enyéim. Egy tanár naplója — egy osztály életéről. Tanítványairól beszél forró szeretettel — megmutatja küzdelmeiket és érzeteti bennük a jövő számára reményt nyújtó értékeket. Díszkötésben 3 P 80 fill.

Blaskó Mária: Kacagó könnyek. Humor hangján szóló, de a szívek aytaján kopogtat ez is, mint Blaskó minden könyve. Pompás illusztrációkkal (Márton Lajostól) kíséri a fiú-leányhaborút, mely nagy érdeklődésre tarthat számot mindkét oldalon: 85 lap. Díszkötésben 2 P 60 fill.

B. Czeke Vilma: A repülő bunda. Mesekönyv a javából. Képes, tanító-célzatú, kedves 16 mese, 112 lap, ára 2 P 90 fill.

Laczkó Márta: Albert király szekere. Fiúknak való, történelmi borbázatú, legendás hangulatú, kedves könyv, mely egy inasgyerek történetét írja le sikerült hatásossággal. 103 lap. Ára díszkötésben 2 P 80 fill.

Székely László: Felhők felett. Szintén mesekönyv. Gróf Csáky Andorné Benz Mária bárónő finom rajzaival. Kitűnő mesemondónak is bizonyult a kitűnőnek ismert lírikus ebben a könyvében. 82 lap. Ára díszkötésben 2 P 50 fill.

Orbán Dezső: Az ezermester száz mesterműve. Az alkotásra vágyó ifjúság kitűnő útmutatója. De jó a felnőtteknek is, akik szeretnek «mindenhez érteni». Nyolcvan eredeti rajzzal. 192 lap. Ára díszkötésben 3 P 40 f.

Élet regények. Pálos Éva: A földnek teremnie kell. 160 lap. Ára 1 P 80 f.

Villa Cather: Az aranyszínű dóm. 202 lap. Ára 2 P.

Szarka Géza: Örvény. 160 lap. Ára 1 P 80 fill. *Rák István: Erősebb a szerelemnél.* 258 lap. Ára 3 P. Lebilincselő történetek, kedves, csevegő elbeszéléssel, tiszta moralitással, valóságos életkaleidoszkópok, amelyek mindvégig esztétikai élvezetet nyújtanak s a mikor letesszük őket, akkor sem hagyják üresen a szívet-lelket. A sok kétes értékű és ártalmas hatású regénnyel szemben olvassuk ezeket az igazi katolikus regényeket.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda r. t. Budapest. — A nyomdárért felelős: ifj. Kohl Ferenc.